

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **nezl. P. D. T.**, zast. Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem, se sídlem Jugoslávská 2, Karlovy Vary, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2019, č. j. MV-132975-7/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 4. 2020, č. j. 51 A 39/2019 - 40, ve znění opravného usnesení ze dne 17. 4. 2020, č. j. 51 A 39/2019 - 47,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 4. 2020, č. j. 51 A 39/2019 - 40, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2019, č. j. MV-132975-7/SO-2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 8. 2019, č. j. OAM – 1744- 30/ZR – 2018, jímž byla žalobci podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušena platnost jeho povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla k vycestování z území stanovena lhůta 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Vyjádřil přesvědčení, že výkon rozhodnutí by pro něj znamenal nepoměrně větší újmu, než která může v důsledku přiznání odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Žalobce je totiž nezletilým dítětem, které v důsledku nabytí právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí žalované přichází o oprávnění k pobytu na území České republiky a je povinno vycestovat z území. Žalobce však nemá z území jak vycestovat, neboť jeho otec musí zůstat v České republice a není jiné dospělé osoby, která by spolu s žalobcem mohla vycestovat. Žalobce dále vyjádřil přesvědčení, že není dána negativní podmínka přiznání odkladného účinku podané žalobě, a sice rozpor s důležitým veřejným zájmem. Zdůraznil, že se nedopustil žádného závadného či protiprávního jednání. Žalobce v České republice pobývá se svým otcem a bratrem a navštěvuje základní školu. Pobyt žalobce na území nikoho neohrožuje a není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Naopak je ve veřejném zájmu dostát mezinárodním závazkům České republiky a v souladu s čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte umožnit žalobci setrvat legálně na území a umožnit mu nadále navštěvovat základní školu, až do doby rozhodnutí o kasační stížnosti.

[4] Žalovaná vyjádřila nesouhlas s návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku a zmínila, že práva žalobce na území České republiky jsou zaručena prostřednictvím jeho zástupce (advokáta).

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115).

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje, a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalované, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[8] Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[9] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Nabytí právní moci rozhodnutí žalované má za následek, že stěžovatel přichází o oprávnění k pobytu na území České republiky a je povinen ve stanovené lhůtě 60 dnů vycestovat z území České republiky. Vycestování by přitom nepochybně velmi silně zasáhlo do soukromé a rodinné sféry stěžovatele, který je dítětem navštěvujícím základní školu, žijícím na území České republiky s otcem a bratrem, kteří zde mají povolený pobyt. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Výkon rozhodnutí by mohl představovat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Nucené vycestování mimo území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztížení možností stěžovatele uplatnit svá práva v řízení u soudu, přestože je zastoupen advokátem.

[10] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který

pokračování

je zajišťován mj. i tím, že cizinci, kterým uplynula doba k vycestování z území České republiky, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalované po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[12] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu